

Divendres 26 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 10,13-16): En aquell temps, Jesús digué: «Ai de tu Corazín! Ai de tu Betsaida! Que si a Tir i a Sidó s'haguessin fet els miracles que han esdevingut entre vosaltres, ja faria temps que, asseguts en cilici i cendra, haurien fet penitència. Ara bé, a Tir i a Sidó els serà més suportable el judici que a vosaltres.

I tu, Cafarnaüm, per ventura seràs exalçada fins al cel? Fins a l'infern baixaràs!

El qui a vosaltres escolta, a mi m'escolta; i el qui a vosaltres menysprea, a mi em menysprea; i qui a mi em menysprea, menysprea el qui em va enviar».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui a vosaltres escolta, a mi m'escolta»

Mn. Jordi SOTORRA i Garriga
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui veiem Jesús dirigint la seva mirada vers les ciutats de Galilea que havien estat objecte de la seva preocupació i on havia predicat i realitzat les obres del Pare. Enlloc com a Corazín, Betsaida i Cafarnaüm no hi havia predicat i ni hi havia fet miracles. La sembra havia estat abundant, però no hi va haver bona collita. Ni Jesús no els va poder convèncer...! Quin misteri el de la llibertat humana! Podem dir “no” a Déu... El missatge evangèlic no s'imposa per la força: tan sols s'ofereix i jo m'hi puc tancar; el puc acceptar o el puc rebutjar. El respecte del Senyor per la meua llibertat és total. Quina responsabilitat, la meua!

Les expressions de Jesús: «Ai de tu Corazín! Ai de tu Betsaida!» (Lc 10,13) en acabar la seva missió apostòlica expressen més un sofriment que una condemna. La proximitat del Regne de Déu no fou per aquelles ciutats una crida a la penitència i

al canvi. Jesús reconeix que a Sidó i a Tir haurien aprofitat millor tota la gràcia dispensada als galileus.

La decepció de Jesús és més gran quan es tracta de Cafarnaüm. «Per ventura seràs exalçada fins al cel? Fins a l'infern baixaràs!» (Lc 10,15). Aquí hi tenia Pere la seva casa i Jesús n'havia fet el centre de la seva predicació. Una vegada més hi veiem en aquestes paraules més un sentiment de tristesa que no pas una amenaça. Això mateix podríem dir de moltes ciutats i persones de la nostra època. Es creuen que van amunt i en realitat es van enfonsant.

«El qui a vosaltres escolta, a mi m'escolta» (Lc 10,16). Aquestes paraules amb què acaba l'Evangeli són una crida a la conversió i són portadores d'esperança. Si escoltem la veu de Jesús encara hi som a temps. La conversió consisteix en que l'amor vagi superant l'egoisme en la nostra vida, i això és una feina sempre inacabada. Sant Màxim ens dirà: «No hi ha res tan agradable i estimat per Déu, com el fet que els homes es converteixin a Ell amb sincer penediment».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

-

«És cert que la nostra fe no és palpable i que no depèn dels sentits. És un do de Déu que Ell infon en l'ànima humil, perquè la fe no habita en qui està ple d'orgull» (Sant Francesc de Sales)

-

«Solament la Paraula de Déu, la Paraula de Jesús, ens salva» (Francesc)

-

«La penitència interior és una reorientació radical de tota la vida, un retorn, una conversió a Déu amb tot el nostre cor, un deixar de pecar, una aversió al mal, amb una repugnància per les males accions (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.431)